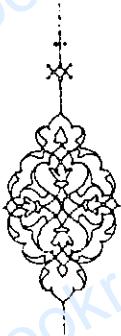

از مجاهدین تا منافقین

(سیر تاریخی سازمان مجاهدین خلق از آغاز تاکنون)

فهرست مطالب

۱۷	مقدمه
۱۹	پیشگفتار
بخش اول:	
۲۲	سازمان از ابتدا تا پیروزی انقلاب اسلامی
۲۵	فصل اول: نقطه‌های آغاز
۲۵	سازمان مجاهدین خلق و نهضت آزادی ایران
۲۹	عضوگیری مجاهدین
۳۲	برنامه‌ی آموزش نظری اعضا
۳۴	اصول تشکیلاتی سازمان
۳۶	برنامه‌ی آموزش عملی اعضا
۳۶	جدایی عبدی نیکبین؛ اولین چالش
۳۷	تشکیل گروه‌های تخصصی؛ آغاز سازماندهی
۴۰	ارتباط تشکیلاتی با مبارزین حرفه‌ای؛ «سازمان الفتح»
۴۱	دردرس بزرگ؛ دستگیری اعضا در ذبی و ماجراهی هواپیماربایی
۴۲	اولین نلاش برای جلب همکاری امام
۴۵	ثمره‌ی همکاری با الفتح؛ سازماندهی نظامی مجاهدین
۴۶	تشکیل گروه اطلاعات
۴۷	تولد گروه‌های چریکی ضربت
۴۸	ارتباط سازمان با دولت‌ها و سازمان‌های خارجی
۵۱	فصل دوم: چالش‌هایی برای دھمی پنجاه

۵۲	ضربهی بزرگ شهریور ۱۳۵۰
۵۴	رمزگشایی از شاه کلید ساواک برای فتح سازمان؛ شاهمراد دلفانی
۵۶	روایت نابودی سازمان در ابتدای راه
۵۹	عکس العمل‌ها در قبال دستگیری مجاهدین
۶۲	نام‌گذاری سازمان در زندان
۶۳	ساماندهی اعضای از هم گسیخته؛ اولویت اول سازمان
۶۴	طرح خروج از بحران؛ گروگان‌گیری شهرام پهلوی‌نیا
۶۵	فرار رضا رضایی؛ تقویت مرکزیت خارج از زندان
۶۷	ارتباطات سازمان با سایر گروه‌های مبارز
۶۸	ارتباط سازمان با چریک‌های فدائی خلق
۶۹	ادغام دو سازمان ضربه‌خورده؛ مجاهدین خلق و حزب الله
۷۰	خروج از شوک؛ آغاز عملیات مرکزیت دوم
۷۱	مرگ بهرام آرام و دستگیری محمد مفیدی
۷۲	جذب زنان؛ رویکرد ویژه پس از ضربهی شهریور ۵۰
۷۵	فصل سوم: سرنوشتی جدید برای سازمان
۷۶	مرگ رضا رضایی؛ اقتدار تقی شهرام در مرکزیت دوم
۷۷	قدرت‌گیری شهرام؛ تغییر سازمان‌دهی تشکیلاتی
۷۷	دگردیسی عقیدتی تا اعلام تغییر مواضع ایدئولوژیک
۸۴	حمله علیه بازرگان در روند تغییر ایدئولوژی
۸۶	عکس العمل‌ها علیه مارکسیست‌شدن سازمان
۹۲	فتوای فقهای در بند علیه مجاهدین کمونیست
۹۵	«خانه گردی» ساواک؛ ضربه سال ۵۳
۹۷	دیکتاتوری شهرام؛ تصفیه‌ی مخالفان و برخورد با معترضان
۹۷	ترور جواد سعیدی؛ اولین تصفیه‌ی سازمانی
۹۸	قتل و شکنجه مرتفعی هودشتیان

۶۹	ترور حسن حسان. مترجم سفارت آمریکا
۱۰۰	تصفیه شریف واقعی و صمدیه لباف؛ یکه تازی جناح مارکسیست
۱۰۲	تبعد اعضای معتبرض و خطروناک
۱۰۴	حاکمیت شهرام؛ سلطه‌ی تاکتیک‌های پلیسی
۱۰۷	فعالیت‌های سازمان در دوره‌ی شهرام
۱۰۹	عملیات موفق دوره‌ی حاکمیت شهرام
۱۱۱	ترور دو مستشار آمریکایی
۱۱۲	قتل ۹ چریک در تپه‌های اوین؛ زنگ خطر برای گروه‌های چریکی
۱۱۳	تشکیل بخش مذهبی؛ آخرین سناریوی شهرام برای ماندن
۱۱۴	فشار سواک؛ انحلال موقت تشکیلات
۱۱۵	کودتا علیه شهرام؛ انشعاب در سازمان
۱۱۸	مرور فعالیت‌های سازمان پس از اعلام مواضع

بخش دوم:

۱۲۳	سازمان از پیروزی انقلاب تا خروج از زندان
۱۲۵	فصل اول: پیروزی انقلاب اسلامی و تسلط مرکزیت زندان
۱۳۰	عضوگیری و ترمیم بدنی سازمان
۱۳۱	استراتژی عضوگیری و ترمیم تئوریک سازمان
۱۳۲	مرکزیت سازمان پس از پیروزی انقلاب اسلامی
۱۳۵	اسفند ۵۷؛ اولین اجتماع عمومی سازمان
۱۳۵	استراتژی تهییج جوانان و مظلوم‌نمایی توأمان
۱۳۷	استراتژی «خط نفوذ»
۱۳۹	فرایند تصفیه نفوذی‌ها
۱۴۱	ملاقات مجاهدین یا امام خمینی
۱۴۷	زنگ جاسوسی برای مجاهدین؛ اعدام سعادتی

۱۵۳	فصل دوم: سرِ ناسازگاری تا شورش ۳۰ خرداد ۱۳۶۰
۱۵۵	انتخابات مجلس خبرگان بررسی قانون اساسی
۱۵۷	سازمان و مسئله‌ی تسخیر لانه‌ی جاسوسی
۱۵۸	عدم شرکت سازمان در رفراندوم قانون اساسی
۱۵۹	انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران
۱۶۰	انتخابات مجلس شورای اسلامی
۱۶۱	ریزش اعضا در پی اتمام حجت امام
۱۶۲	سازمان و کودتای نوژه
۱۶۳	سرقت اسناد وزارت امور خارجه
۱۶۴	تحلیل چرایی شورش ۳۰ خرداد ۱۳۶۰
۱۶۵	ماجراجویی سازمان در ۳۰ خرداد ۱۳۶۰؛ شرح ماقع
۱۶۶	استراتژی ترور با شکست در شورش ۳۰ خرداد ۶۰
۱۶۷	فاجعه‌ی ۷ تیر و ۸ شهریور ۱۳۶۰؛ رد پای مشهود سازمان
۱۶۸	مهرماه ۶۰؛ تلاش براندازانه دیگر
۱۶۹	حملیت آشکار مهندس بازرگان از شورشی و ایجاد ناامنی سازمان
۱۷۰	ضربه‌ی بهمن ۶۰؛ کشته شدن موسی خیابانی و اشرف ربیعی
۱۷۱	طرح «مالک و مستأجر»؛ انزوای کامل سازمان در ایران
۱۷۲	عملیات مهندسی؛ شکنجه و قتل سه پاسدار
۱۷۳	ماجرای آقای لاهوتی
۱۷۴	نگاهی به عملکرد جوشه‌های ترور در سال‌های ابتدایی دهه‌ی ۷۰

بخش سوم:

۲۱۳	سازمان در کنار دشمنان خلق ایران
۲۱۴	فصل اول: وارونگی شعارها؛ رو به آمریکا و غرب تا دامان صدام
۲۱۵	شورای ملی مقاومت؛ پیدایی تا فرجام

۲۱۹	اعضای شورای ملی مقاومت.....
۲۲۲	جدایی بنی صدر؛ نقطه‌ی آغاز فروپاشی شورا.....
۲۲۹	جدایی متحدین؛ ظهور شورای «مجاهدین خلقی».....
۲۳۴	تحمل ناپذیری شورا برابر معتقدین.....
۲۳۶	انقلاب‌های ایدئولوژیک؛ بهانه‌ای برای گل‌آلود کردن آب.....
۲۳۶	ماجرای ازدواج عجیبه مسعود و مریم.....
۲۳۷	ظهور حاکمیت فردی و تسلط فرقه‌ی رجویسم.....
۲۴۱	استثمار رده؛ تعمیق انقلاب با سرکوب معتبرضیں.....
۲۴۲	مرکزیت در قرق زنان؛ ارتقای زنان یا توجیه جایگاه مریم.....
۲۴۴	اخراج مسعود رجوی از فرانسه.....
۲۴۴	در دامان حزب بعث عراق؛ تبدیل چریک به ارتشی.....
۲۵۰	سازمان مجاهدین؛ جوخه‌های ترور صدام حسین در ایران.....
۲۵۳	فصل دوم؛ تبدیل شدن سازمان به فرقه‌ی تحت سیطره‌ی رجوی.....
۲۵۵	انقلابی برای «طلاق»!
۲۵۸	مرحله‌ی چهارم؛ انقلاب علیه فردیت و جنسیت.....
۲۶۰	سازمان و مسئله‌ی تحناواده.....
۲۶۳	اعضا و هواداران سازمان؛ طیف‌های کنونی.....
۲۶۵	بریده‌ها؛ وضعیتی جدید برای خشونت بیشتر.....
۲۶۹	تهذید و ارعاب علیه جداشدگان.....
۲۷۲	فصل سوم؛ سازمان مجاهدین خلق یاور صدام حسین در جنگ تحمیلی.....
۲۷۵	نفاق سازمان در جبهه‌ها.....
۲۷۷	در دامان حزب بعث؛ پشت پازدن به ایران و خلق.....
۲۸۰	تشکیل ارتش آزادی‌بخش؛ هنگ مجاهدین در ارتش عراق.....
۲۸۱	عملیات آفتاب.....
۲۸۲	تلash برای تحمیل صلح به جمهوری اسلامی.....

۲۸۳.....	نوشیدن جام زهر؛ قرارداد صلح ۵۹۸
۲۸۴.....	مرصاد؛ فروغی جاویدان برای جمهوری اسلامی
۲۹۳.....	سازمان پس از ضربه مرصاد
بخش چهارم:	
۲۹۷.....	سازمان و آخرین تحولات
۲۹۹.....	فصل اول: ورود سازمان مجاهدین به جنگ نرم علیه جمهوری اسلامی
۳۰۰.....	نهاد دیپلماسی در سازمان
۳۰۲.....	طرح ریاست جمهوری مریم
۳۰۳.....	استراتژی «جرقه و جنگ» مسعود تا دیپورت مریم از فرانسه
۳۰۵.....	تأملی در ماجراهای جذب «مرضیه» خوانشده
۲ خرداد ۱۳۷۶؛ نمایش مردم‌سالاری جمهوری اسلامی و بی‌رنگی شعارهای سازمان	۲
۳۰۸.....	سازمان
۳۱۰.....	فاجعه‌آفرینی سازمان علیه کرده؛ نقطه‌ی آغاز اعلام جهانی تروریست بودن مجاهدین
۳۱۱.....	استیصال سازمان؛ صدور خشونت علیه ایران
۳۱۴.....	انگ «تروریست» بر پیشانی سازمان در صحنه‌ی بین‌الملل
۳۱۴.....	موضع آمریکا در قبال سازمان تروریستی مجاهدین خلق
۳۱۸.....	موضع اروپا در قبال سازمان تروریستی مجاهدین خلق
۳۲۱.....	ایران و موقعیت قضایی منافقین
۳۲۲.....	منافقین عامل برقراری فضای بی‌اعتمادی علیه برنامه هسته‌ای ایران
۳۲۷.....	فصل دوم: سقوط صدام حسین و فرجام مجاهدین
۳۲۸.....	پشت کردن به صدام در جنگ با آمریکا؛ به قیمت حفظ اشرف
۳۳۲.....	شوی «اعشورا» برای فراری دادن مسعود رجوی
۳۳۴.....	وضعیت مسعود رجوی

۳۳۷	اعلام تحت الحمایگی سازمان از سوی آمریکا
۳۳۹	اشرف در انتظار تصمیم دولت عراق
۳۴۳	نتیجه‌گیری

۳۵۵	ضمائمه
۳۵۷	ضمیمه ۱: بیوگرافی اعضا ارشد سازمان در تاریخ
۳۶۰	ابریشمچی، مهدی
۳۶۰	امینی، فاطمه
۳۶۰	بازرگان، پوران دخت
۳۶۰	بازرگانی، بهمن
۳۶۱	بازرگانی، محمد
۳۶۱	باکری، علی
۳۶۲	بدیعزادگان، علی اصغر
۳۶۲	پارسایی، مریم
۳۶۳	تسلیمی، کریم
۳۶۴	جعفرزاده، علیرضا
۳۶۴	حسینی، صدیقه
۳۶۵	حق‌شناس، سید مرتضی (تراب)
۳۶۶	حینفیزاد، محمد
۳۶۸	داوری، عباس
۳۶۹	ربیعی، اشرف
۳۷۰	رجوی، مریم
۳۷۲	رجوی، مسعود
۳۷۵	رضایی، احمد
۳۷۵	رضایی، رضا

۳۷۶	رضایی مهدی
۳۷۶	زرکش یزدی، علی
۳۷۷	زمردیان لیلا
۳۷۷	سعادتی سید محمد رضا
۳۷۸	سعیدی، جواد
۳۷۹	سماواتی، ناصر
۳۷۹	سید المحدثین
۳۷۹	شاهسوندی، سعید
۳۸۰	شهرام، محمد تقی
۳۸۰	صادق، ناصر
۳۸۱	عسکری زاده محمد (محمود)
۳۸۱	کرمانشاهی اصل، حسین
۳۸۲	گنجه‌ای، جلال
۳۸۲	مجابی، سید شمس الدین
۳۸۲	محسن، سعید
۳۸۴	مشکین قام، عبد الرسول
۳۸۴	مصلحتی، فاضل (البصام)
۳۸۴	میرزا جعفر علاف، علی
۳۸۵	میهن دوست، علی
۳۸۵	نیکبین رو در سری، عبدالرضا (عبدی)
۳۸۶	هودشتیان، مرتضی
۳۸۷	ضمیمه ۲: بازخوانی افشاگری عضو سازمان مجاهدین در سال ۱۳۵۹
۳۹۰	۱) استقرار در خوابگاهها
۳۹۰	۲) پیام امام
۳۹۱	۳) دکه‌ها به جای ستادها

۲۹۲	۴) خط سرخ
۲۹۲	۵) پاسداری و حفظ خوابگاهها
۲۹۴	۶) جبهه‌ی متحده ضد ارتیاج
۲۹۵	۷) و بالاخره ضد انقلاب
۲۹۶	۸) خروج از جبهه‌ی خلق با شعار مرگ بر منافقین
۲۹۷	۹) مراسم ۱۷ شهریور، ۱۹ شهریور و ...
۲۹۹	۱۰) محاکمه‌ی سعادتی؛ ستادهای مقاومت
۴۰۱	۱۱) جنگ
۴۰۷	۱۲) باز کردن جبهه‌های جدید برای تضعیف ارتیاج
۴۰۸	ب) گذری بر برخوردهای سیاسی و تشکیلاتی
۴۳۵	استاد و تصاویر
۵۲۷	کتابنامه
۵۳۷	نمایه

مقدمه

سازمان مجاهدین خلق ایران (منافقین) نام یک گروه سیاسی - نظامی است که در سال ۱۳۴۴ با هدف سرنگونی رژیم پهلوی تأسیس شد. این سازمان تحت تأثیر سرکوب قیام مردمی ۱۵ خرداد در جریان تدوین استراتژی به مبارزه‌ی مسلحانه رسید و به تدریج با بهره‌گیری از تئوری‌ها و تجارب جریان‌های چپ و مارکسیستی، شیوه‌ی جنگ چریکی شهری را اتخاذ کرد. در سال ۱۳۵۰ بنیان‌گذاران سازمان و به دنبال آن اکثریت کادر آن توسط سواک دستگیر و اعدام شدند. با اعدام بنیان‌گذاران و تعدادی از کادرهای اصلی، سازمان ضربه‌ی سختی را متحمل شد تا جایی که در آستانه‌ی اضمحلال قرار گرفت.

پس از ضربه‌ی شهریور ۵۰، تمامی نیروهای مذهبی و اصلی سازمان دستگیر شدند و اعضای دستگیرنشده که دارای گرایش‌های جدی به مارکسیسم بودند، هدایت سازمان را به دست گرفتند و همین اعضا رسمآ تغییر ایدئولوژی سازمان از اسلام به مارکسیسم را اعلام نمودند. این مسئله باعث تضادهای جدی میان اعضای مسلمان و مارکسیست‌شده‌ی سازمان گردید که در نتیجه به تصفیه و قتل نیروهای مذهبی سازمان توسط اعضای مارکسیست در سازمان منجر گردید. این کشاکش تا پیروزی انقلاب اسلامی ادامه داشت.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی بسیاری از اعضای سازمان از جمله مسعود رجوی از زندان آزاد شدند. در این مقطع سازمان روش منافقانه‌ای را با جمهوری اسلامی در پیش گرفت و در عین حال که تجمع و تحصن و تظاهرات مکرر را علیه نظام ترتیب داده و دوشادوش مخالفین برانداز به فعالیت مخرب مطبوعاتی دست زده بود، در انتخابات دوره‌ی اول مجلس شورای اسلامی و ریاست جمهوری شرکت کرد. آنها در انتخابات مجلس توفیقی نداشتند و صلاحیت مسعود رجوی - کاندیدای سازمان - در انتخابات ریاست جمهوری رد شد و از اینجا بود که زاویه‌گیری آنها از جمهوری اسلامی روند حادتری یافت. در انتخابات ریاست جمهوری،

ابوالحسن بنی صدر بر سایر رقبا پیشی گرفت و اولین رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران شد، ولی در خرداد سال ۱۳۶۰ مورد استیضاح مجلس شورای اسلامی قرار گرفت و از مقام ریاست جمهوری عزل شد. سازمان مذکور که در طول عمر ریاست جمهوری بنی صدر، همکاری صمیمانه‌ای در کارشکنی‌های او داشت، در پی عزل وی، اعلام مبارزه‌ی مسلحه‌انه نمود و در ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ به سنگربندی خیابان‌های تهران علیه نظام پرداخت.

این غائله با تلاش همه‌ی نیروهای انقلاب، در همان روز خاتمه یافت و به منزوی شدن سازمان و در نهایت، فرار مسعود رجوی و همراهانش در رکاب بنی صدر به فرانسه انجامید. رجوی و اعضای سازمان پس از چندی به عراق رفتند و از این زمان بود که به استخدام رسمی حزب بعث درآمده جیره‌خواری علنی از صدام حسین را شروع کردند. آنها که از پیش از عزل بنی صدر به ترور رهبران نظام، شهروندان و پاسداران دست می‌زدند، از این پس، بر شدت ترورها افزودند و در کنار همکاری اطلاعاتی با حزب بعث به جنگ علیه ایران مشغول بودند تا اینکه در سال ۱۳۶۷ قطعنامه‌ی ۵۹۸ از سوی ایران پذیرفته شد. سازمان که پایان بودند تا اینکه در سال ۱۳۶۷ قطعنامه‌ی ۵۹۸ از سوی ایران پذیرفته شد. سازمان که پایان چنگ را مساوی با پایان آرزوی بازگشت به ایران و حکومت سازمان بر کشور می‌دانست، چنگ به انتشار زد و با موافقت صدام به تدارک نیرو و ادوات جنگی برای حمله به ایران پرداخت. عملیات معروف مرصاد نقطه‌ی پایانی بود بر خیال پردازی‌های مسعود رجوی و سازمان منافقین.

سازمان در سال‌های بعد علاوه بر انجام ترورها (از جمله به شهادت رساندن سپهداد صیاد شیرازی - اسدالله لاجوردی و...) و بمب‌گذاری (از جمله بمب‌گذاری در حرم مطهر امام رضا (ع)) و فعالیت‌های تخریبی رسانه‌ای علیه ایران و همکاری با حزب بعث عراق، به جاسوسی در برنامه‌ی صلح‌آمیز هسته‌ای ایران نیز دست زده است. این اثر سیر تاریخی شکل‌گیری و

فعالیت آن سازمان را با قلمی روافن و مستند بررسی کرده است. ضمن تشرک از رحمات محقق محترم، از تلاش‌های ناظران علمی اثر آقایان دکتر اکبر اشرفی، علی کردی، مصطفی جوان و نیز همکاران محترم در مؤسسه‌ی فرهنگی هنری و انتشارات قدردانی می‌شود.

پیشگفتار

تنها گروه سیاسی که بیش از چهار دهه حیات را تجربه نموده و به رغم چالش‌ها، ضعف‌ها و افراط و تغیر طبقه، بر سر موضع خود که همانا ضدیت با حکومت اسلامی، ولایت فقیه و ارزش‌های جامعه می‌باشد، ایستاده است، نیرو داشته و حمایت نسبی قدرت‌های بین‌المللی را به سمت خود جلب کرده، «سازمان مجاهدین خلق» است که در جهان با عنوان «MKO» شناخته می‌شود. از طرفی، سازمان یافته‌ترین، مشناخته‌شده‌ترین، خشن‌ترین و بزرگ‌ترین گروه اپوزیسیون خارج از کشور ایران و قوی‌ترین نیروی معارض مسلح محسوب می‌شود که از سال‌های ابتدایی حکومت جمهوری اسلامی تا کنون، بیشترین هزینه‌ها را بر نظام وارد ساخته است. لذا هم به جهت تاریخی و هم شناخت موضع ضدنظام و ضدارزشی سازمان، بررسی چهار دهه فعالیت آن اهمیت دارد.

سؤالی که تعمق درباره آن بسیار اهمیت دارد، این است که نقطه‌ی آغاز انحراف سازمان کجا بود و چرا افراد این سازمان به راحتی حاضر شدند هموطنان خود را به قتل برسانند و با دشمن خارجی که به کشورشان حمله کرده بود، همکاری کنند؟ در واقع، آنچه این روند جدایی از آرمان‌های اسلامی و مکتبی بنیان‌گذاران سازمان را موجب شد، در ایدئولوژی سازمان نهفته بود. این ایدئولوژی ادعایی کمال و برتری نسبت به دیگر ایدئولوژی‌ها را داشت و از همین رو، اعضای سازمان به مطلق‌انگاری دچار گردیدند، به‌گونه‌ای که در این مطلق‌انگاری، هر کسی جز خود را در صییر باطل می‌دیدند. البته ذکر این نکته لازم است که وجود شخصی مانند مسعود رجوی با داشتن سابقه‌ی همکاری با ساواک در رأس چنین سازمانی، نمی‌تواند سرنوشتی بهتر را برای آن رقم بزند.

از سوی دیگر، با بررسی کتب منتشرشده درباره‌ی سازمان مجاهدین خلق پی برده می‌شود که فقدان کتابی که در عین کامل و جامع بودن، از حیث حجم و محتوا قابل استفاده برای همه‌ی افشار جامعه باشد، محسوس است.

کتب موجود درباره‌ی سازمان از چند دسته خارج نیست: «خاطرات» شامل خاطرات اعضای جدایشده از سازمان در مقطع اعلام تغییر مواضع ایدئولوژیک و در آستانه‌ی پیروزی انقلاب اسلامی (احمد احمد، عزت شاهی (مطهری)، لطف‌الله میثمی و...)، خاطرات اعضای دستگیرشده سازمان که در اصطلاح «تواپ» نامیده می‌شوند (خاطرات حسین احمدی روحانی، احمد رضا کریمی، «کارنامه‌ی سیاه» (۵ جلد)، «جزئیات شکنجه سه پاسدار شهید کمیته مرکزی انقلاب اسلامی» و...) و نهایتاً خاطرات اعضای جدایشده و فراری از اردوگاه اشرف (خاطرات مسعود بنی‌صدر، سعید شاهسوندی، محمدحسین سبحانی، محسن نجات‌حسینی، هادی شمس‌حائزی، مهدی خوشحال و...).

تحلیل «تاریخی - توصیفی» که در ضمن بنای بر بیان سیر تاریخی سازمان اما استناداتشان دیده‌ها، شنیده‌ها و مستندات شخصی است (خاطرات تحلیلی محمدمهدی جعفری، احمدی روحانی، مسعود بنی‌صدر، لطف‌الله میثمی و سعید شاهسوندی)، تحلیل «تاریخی - سندي» که عملکرد سازمان را بر بنای اسناد و خاطرات اشخاص معتبر یا متواتر بیان می‌دارند (جلد سوم کتاب «نهضت امام خمینی» خوشنده‌ی حمید روحانی و خاطرات علی‌اکبر راستگو) و تحلیل «موضوعی» که بدون اصرار بر بیان تمام دوره‌ی عمر سازمان به واکاوی و بررسی یک موضوع خاص در عملکرد یا رفتار سازمان می‌پردازند (اسکولاستیک نوین در فرقه رجوی، اسلام رادیکال مجاهدین خلق، برای قضاوت تاریخ، بررسی تغییر ایدئولوژی سازمان مجاهدین خلق ایران در سال ۱۳۵۴، کتاب‌های بررسی عملیات «مرصاد» و...). کتاب جامع و ۳ جلدی «سازمان مجاهدین خلق؛ پیدایی تا فرجام» که با استفاده از اسناد و خاطرات ناب نوشته شده است نیز به دلیل حجم بودن و رویکرد فوق تخصصی مورد استفاده عمومی نداشته و عمده‌تاً نیاز پژوهشگران و محققان را مرفوع می‌سازد. دست آخر، نشریات سازمان (چون مجاهد، پیام مجاهد و پیام خلق)، کتب آموزشی تدوین شده‌ی سازمان و سخنرانی‌های کادر مرکزی دیگر منابع شناخت سازمان خواهند بود.

در نهایت، خاطرات مبارزان و اسناد منتشر یافته؛ گرچه مستقیماً به موضوع سازمان مجاهدین خلق نبرداخته‌اند اما به تناسب، خاطرات، تحلیل‌های توصیفی، تاریخی و موضوعی و اسناد سازمان را مورد بررسی قرار داده‌اند.

امروز سازمان به بیمار محتضری شباهت دارد که سرنوشتش به سرنوشت بیمار دیگری که اکنون مرگ او حتمی شده است، پیوند خورده است، چنان‌که این روزها با اندک طرفدارانش در جستجوی آن است که در خاک عراق صرفاً به جایی برای استقرار دست یابد.

با این اوصاف، ضعیف شمردن دشمن خواه خطاست. پرپیراه نیست که شناخت سازمان مجاهدین خلق در این روزگار، بسیار بالاهمیت تر از شناخت سازمان در سال‌های ابتدایی دهه ۷۰ یا حتی دهه پرماجرای ۷۰ باشد.

به عملکرد دشمن در دهه ۹۰ تأملی نو باید نمود:

۱- همسر سرکردهی منافقین، آشوب‌گران در واقعی پس از انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ را پیروان واقعی این گروهک ترویستی نامید و تأکید کرد که اقدامات آنها نشانه‌ی قاطعی است از اینکه «با در پیش‌گرفتن راه و رسم اشرف» به دنبال براندازی در ایران هستند.

۲- مریم رجوي با پیامی، به دخالت در تجمعات پراکنده ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ و همچنین به همراهی با این افراد برای تقابل با جمهوری اسلامی ایران اعتراف کرده است. در این پیام، آمده است: «پراهمیت‌ترین وجه قیام اول اسفتد، دلاوری جوانان بی‌بایک بود که با پاسداران چنگ در چنگ شدند و در برخی نقاط در حائل نبرد تن به تن با آنها بودند».۱

۳- مریم رجوي صراحتاً تأیید کرد که دعوت برای تجمع و آشوب در روز ۱ اسفند ۱۳۸۹ به درخواست این گروهک بوده است.

۴- جمعی از فعالان آشوب که خود را «حقوق‌دانان جنبش سبز» نامیده‌اند، به انتقاد از برخورد نیروهای امنیتی کشور عراق با اعضای گروهک منافقین در پادگان اشرف پرداختند. از سوی این جمع، گروهک منافقین «غیرنظامی» و تحت حمایت سازمان ملل معرفی و تلاش

نیروهای عراقی برای خارج کردن اعضای این گروهک از پادگان اشرف را «جنایت علیه بشریت» و «نسل کشی» نامیده شده است!

در پایان این بیانیه از نیروهای «شغالگر آمریکایی» خواسته شده تا نسبت به حفظ جان غیرنظمایان ساکن پادگان اشرف واکتش نشان داده و در این مسئله دخالت کند!^۱

جامعه‌ی ایرانی در آغاز دهه ۱۳۹۰، به جز استناد و مدارک، به متن خواندنی و پرکشش نیز توجه دارد. بر این اساس است که گروه هدف جدید، نگارشی جدید برای تاریخ کشورش را می‌طلبد؛ پرمفر، مستند و البته صریح و بی‌شاخ و بزرگ اضافی یا متعصب! اثر پیش‌رو، تلاشی است برای نیل بدین منظور، بنا به بضاعت نویسنده، بزرگ سبزی است تحفه‌ی درویش.

تقدیم به ولی عصر (عج) و به بزرگ پرچم‌دار و موحد عصر حضرت روح الله^۲، به امید

گوشه‌ی چشمی.

مهری حق‌بین

تهران - زمستان ۱۳۹۰

-

۱. شبکه ایران، کد ۱۴۷۲۹

۲. اینها که به صورت منافقین پیش آمدند و در میان مسلمین واقع شده‌اند و می‌خواهند کارشکنی کنند برای اسلام و مسلمین، باید هر چه از آنها پیدا کردند، هر بروندایی که از اینها پیدا کردند این را نشان بدهند تا معلوم بشود که اینها جزو منافقین‌اند و با آنها مبارزه کنند تا معلوم شود، خوب با یک کاسی که خیلی هم آثار سجده در جیش هست یا یک نویسنده‌ای که از اول که وارد می‌شود «بسم الله الرحمن الرحيم» در کلامش می‌نویسد و بعد هم از جمهوری اسلام شروع می‌کند ستایش کردن و تمجید کردن، تعریف کردن، لکن از زیر لطمہ بر اسلام واژه‌ی می‌شود... راه این است که مطالب اینها و خیانت‌های اینها را هر کس پیدا کرد این را بگوید. (صحیفه امام، ج ۱، ص ۲۲۷ = سخنرانی روز ۲۳/۹/۱۳۵۸)